

Sygn. akt: II K 65/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2015r.

Sąd Rejonowy w Chojnicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Wyrwas

Protokolant: st. sekr. sąd. Lucyna Myśków

przy udziale Prokuratora: A. D. G.

po rozpoznaniu w dniach 12 i 30 czerwca i 28 sierpnia 2015r. na rozprawie sprawy z oskarżenia Prokuratury Rejonowej w Chojnicach przeciwko

W. O. (1), ur. (...) w C., s. T. i I. z d. O.

oskarżonemu o to, że

w dniu 7 grudnia 2014r. w miejscowości O. na ul. (...) w ruchu lądowym na drodze publicznej, będąc wcześniej skazany prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Chojnicach sygn. akt VI K 203/02 i VI K 130/06 i wyrokiem Sądu Rejonowego w Świeciu sygn. akt VII K 1054/13 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres od 17.04.2014r. do 17.04.2016r., prowadził s/o marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem 1,008 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a§1 k.k.

I. Oskarżonego W. O. (1) uznaje za winnego tego, że w dniu 7 grudnia 2014r. około godz. 19:20 w ruchu lądowym na ulicy (...) będącej drogą publiczną w miejscowości O. w gminie C., będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokami Sądu Rejonowego w Chojnicach z dnia 23.09.2002r. w sprawie VI K 203/02 i z dnia 06.04.2006r. w sprawie VI K 130/06 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Świeciu z dnia 10.04.2014r. w sprawie VII K 1054/13 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Świeciu z dnia 10.04.2014r. w sprawie VII K 1054/13, kierował samochodem V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości o stężeniu 1,01 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. występku z art. 178a§4 k.k. w zw. z art. 178a§1 k.k. i za to, na mocy art. 178a§4 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na mocy art. 4§1 k.k. w zw. z art. 69§1, 2 i 4 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata;

III. Na mocy art. 71§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego W. O. (1) karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

IV. Na mocy art. 4§1 k.k. w zw. z art. 42§2 k.k. orzeka wobec oskarżonego W. O. (1) zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

V. Na mocy art. 626§1 k.p.k., art. 624§1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr z 1983r., Nr 49, poz. 223 ze zm.) zwalnia oskarżonego w całości z obowiązku zapłaty kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt: II K 65/15

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony W. O. (2) mieszka w O. gmina C.. Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Zatrudniony jest w Zakładzie Usług (...) jako drwal i pracę wykonuje w okolicznych lasach, dojeżdżając rowerem lub korzystając z usług znajomych, którzy pracują razem z nim.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego, k. 47v./

Oskarżony był uprzednio karany za przestępstwa polegające na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Chojnicach z dnia 23.09.2002r. w sprawie VI K 203/02 został skazany za przestępstwo z art. 178a§1 k.k. na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności. Orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 lat.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Chojnicach z dnia 06.04.2006r. w sprawie VI K 130/06 został skazany za przestępstwo z art. 178a§1 k.k. na karę grzywny. Orzeczono ponadto środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Świeciu z dnia 10.04.2014r. w sprawie VII K 1054/13 został skazany za przestępstwo z art. 178a§1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 2 lat próby. Orzeczono także środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 17 kwietnia 2014r. Zakaz obowiązuje do 16 kwietnia 2016r.

Dokument prawa jazdy został oskarżonemu zatrzymany i znajduje się w Starostwie Powiatowym w C..

/dowód: odpisy wyroków, k. 6, 37, 38; informacja Starostwa Powiatowego w C., k. 7; karta karna, k. 9/

W dniu 7 grudnia 2014r. oskarżony wraz ze swoim znajomym T. W. był w C., gdzie spożywał piwo. Następnie znajomy ten zawiózł oskarżonego jego własnym samochodem do miejscowości M. w gminie C., do kolejnego znajomego. Tam oskarżony spożył dodatkowo jeszcze dwa piwa zakupione w C.. Około godz. 19 oskarżony postanowił wrócić do miejsca zamieszkania w O.. Wsiadł na miejsce kierowcy do swojego samochodu V. (...) o nr rej. (...). Wyruszył z M., kierując pojazdem i jadąc w stronę O. drogą leśną.

Nieustalona osoba zawiadomiła Policję o powyższym. W związku z tym do O. został skierowany patrol Policji w składzie (...). Policjanci poruszali się oznakowanym radiowozem.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego, k. 13, 47v.; zeznania świadków: K. S., k. 48; M. R., k. 61-61v./

Około godz. 19:20 oskarżony W. O. (1) wyjechał drogą leśną z pobliskiego lasu i wjechał na ulice (...) w O., która stanowi drogę publiczną o nawierzchni asfaltowej, po której odbywa się ruch pojazdów mechanicznych. Pojazd oskarżonego został zauważony przez wyżej opisany patrol Policji. Policjanci zatrzymali oskarżonego do kontroli drogowej. Dopiero po przejechaniu kilkuset metrów od momentu podania sygnałów do zatrzymania oskarżony zatrzymał się i uczynił to już na swojej posesji.

Policjanci poddali oskarżonego W. O. (1) badaniu stanu trzeźwości urządzeniem A.. Pierwsze badanie przeprowadzone o godz. 19:35 wykazało zawartość 1,01 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Drugie badanie przeprowadzone 15 minut później wykazało zawartość 1,00 mg/l. Oskarżony podpisał ten protokół bez zastrzeżeń, nie żądał ponadto pobrania krwi do badania.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego, k. 47v.; zeznania świadków: K. S., k. 48.; M. R., k. 61-61v.; protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości, k. 2/

Kierując pojazdem oskarżony W. O. (1) wiedział, że wcześniej był karany za przestępstwa polegające na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Wiedział również, że obowiązuje go zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego, k. 47v./

Miejscowość M. to wieś, gdzie znajdują się w znacznej części domy letniskowe. W czasie jazdy oskarżonego na drodze nie było innych uczestników ruchu drogowego.

/dowód: zeznania świadka M. R., k. 61v./

Przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego oskarżony W. O. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym. Stwierdził, że czuł się dobrze i nie wiedział, że „ma aż tyle wypite”.

Przesłuchany na rozprawie oskarżony również przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym. Przyznał, że wiedział, iż znajduje się w stanie nietrzeźwości, że obowiązuje go zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych oraz, że był uprzednio karany za podobne przestępstwa.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadków K. S. i M. R. oraz na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy. Stan faktyczny w istocie nie budził wątpliwości.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż uprzednia karalność oskarżonego za przestępstwa z art. 178a§1 k.k. wynika z lektury karty karnej oraz odpisów wyroków, które to dokumenty nie budziły żadnych zastrzeżeń. Z odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Świeciu w sprawie VII K 1054/13 wynika także obowiązujący oskarżonego w dniu zdarzenia zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Okoliczność tę dodatkowo potwierdza stosowna informacja Starostwa Powiatowego w C..

Z wyjaśnień samego oskarżonego (k. 47v.) wynika, że miał on świadomość, iż wcześniej został skazany za przestępstwa polegające na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, co miało istotne znaczenie dla możliwości przyjęcia kwalifikacji przypisanego mu w niniejszej sprawie przestępstwa z art. 178a§4 k.k., które może zostać popełnione tylko umyślnie, a więc sprawca musi mieć świadomość wystąpienia wszystkich okoliczności faktycznych składających się na zespół znamion danego typu czynu zabronionego. Analogicznie wskazać należy, iż z samych wyjaśnień oskarżonego wynika, że miał on także świadomość obowiązywania go zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Zakaz ten obowiązuje aż do dnia 16 kwietnia 2016r., a zatem nie może ulegać wątpliwości, że oskarżony nie mógł pozostawać w błędzie co do obowiązywania go tego zakazu w grudniu 2014r.

Kolejną okolicznością nie budzącą wątpliwości był fakt kierowania przez oskarżonego samochodem w miejscowości O. na ulicy (...). Okoliczność ta wynika jednoznacznie z wyjaśnień oskarżonego, które w tym zakresie nie mogły budzić żadnych wątpliwości. Ponadto, zeznania świadków K. S. i R. R. nie pozostawiają wątpliwości co do tej okoliczności. W pojeździe znajdował się tylko oskarżony, nie ma podstaw do uznania, aby inna osoba tym autem kierowała. Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania wiarygodności zeznań świadków.

W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd nie rozstrzygał, czy oskarżony dostosował się niezwłocznie do sygnału zatrzymania pojazdu, albowiem niniejsza sprawa nie dotyczyła wykroczenia z art. 92§2 k.w. i okoliczności te nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia odpowiedzialności karnej oskarżonego za zarzucanego mu przestępstwo.

Bezsporne było także to, że oskarżony został poddany badaniu stanu trzeźwości z wynikiem pozytywnym, wynoszącym w pierwszej i drugiej próbie odpowiednio 1,01 i 1,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Na tę okoliczność został sporządzony stosowny protokół przez osobę do tego uprawnioną, w ramach wykonywanych czynności służbowych i w odpowiedniej formie. Oskarżony nie kwestionował wyników badania, w szczególności nie żądał pobrania krwi do badania.

Tak wysoki poziom alkoholu w organizmie oskarżonego nie może dziwić, jeżeli weźmie się pod uwagę jego wyjaśnienia, z których wynika, że w tym dniu w C. spożywał piwo, a następnie w M. u znajomego wypił jeszcze dwa piwa. Ustalenie dokładnej ilości spożytego alkoholu oraz dokładnego czasu jego spożycia nie było konieczne. Istotny jest bowiem stan nietrzeźwości, który wynika z przeprowadzenia stosownego badania. Dokładne ustalenie czasu, ilości i rodzaju spożytego alkoholu byłoby istotne wówczas, gdyby oskarżony negował świadomość swojego stanu nietrzeźwości. Tymczasem przy tak wysokim stopniu nietrzeźwości oskarżony tej okoliczności negować nie może, tym bardziej, że z jego wyjaśnień wynika, iż spożywał alkohol krótko przed podróżą samochodem.

Reasumując powyższe rozważania stwierdzić należy, iż nie może ulegać wątpliwości ten obiektywny fakt, że oskarżony W. O. (1) kierował w dniu 7 grudnia 2014r. około godz. 19:20 samochodem V. (...) w O. gmina C. na ulicy (...) będącej drogą publiczną i odbywało się to w ruchu lądowym.

Jak wskazano wyżej – przestępstwo z art. 178a§4 k.k. w zw. z art. 178a§1 k.k. może zostać popełnione tylko umyślnie. Sprawca musiałby mieć zatem także świadomość tego, że znajduje się w stanie nietrzeźwości. Nie może w okolicznościach niniejszej sprawy ulegać żadnym wątpliwościom fakt, że oskarżony zdawał sobie sprawę z tego, że jest pod znacznym wpływem alkoholu, że znajduje się w stanie nietrzeźwości, co wynika z zawartych wcześniej rozważań. Dodać tylko należy, iż oskarżony jako osoba dorosła znająca działanie alkoholu nie mógłby zasadnie uznawać, że nie znajduje się w stanie nietrzeźwości, aczkolwiek z oczywistych względów nie znał dokładnego stężenia alkoholu w swoim organizmie. Sam oskarżony wyjaśnił (k. 47v.), że pierwszą część podróży pokonał drogą leśną, albowiem nie chciał jechać drogą asfaltową.

Ustalając okoliczności dotyczące sytuacji osobistej i majątkowej oskarżonego Sąd oparł się w całości na jego wyjaśnieniach, które uznał za w pełni wiarygodne.

Oceniając powyższy stan faktyczny w świetle obowiązujących przepisów prawa karnego uznać należy, że zachowanie oskarżonego W. O. (1) w dniu 7 grudnia 2014r. wypełniło znamiona czynu zabronionego z art. 178a§4 k.k. w zw. z art. 178a§1 k.k.

Zgodnie z treścią art. 178a§1 k.k. - podlega karze sprawca, który znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzi w ruchu lądowym pojazd mechaniczny. Niewątpliwie samochód V. (...), którym poruszał się wówczas oskarżony jest pojazdem mechanicznym, skoro wyposażony jest w silnik spalinowy. Nie może również ulegać wątpliwości, że oskarżony pojazd ten prowadził w sferze ruchu lądowego.

Stan nietrzeźwości zdefiniowany jest w art. 115§16 k.k. Zgodnie z treścią tego przepisu stan nietrzeźwości zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przekracza 0,25 mg/l albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Skoro zatem zawartość alkoholu w powietrzu wydychanym przez oskarżonego wynosiła 1,01 mg/l (pierwsze badanie), to tym samym kierując wcześniej samochodem znajdował się on w stanie nietrzeźwości.

Dodatkowo, w związku z wejściem w życie w dniu 1 lipca 2010r. ustawy z dnia 12 lutego 2010r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 40, poz. 227) - zachowanie oskarżonego wypełniło również znamiona czynu zabronionego kwalifikowanego z art. 178a§4 k.k. Jak wynika z tego przepisu – jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za

prorowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości albo dopuścił się tego czynu w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

Kwalifikacja z art. 178a§4 k.k. wynika także z faktu, że oskarżony kierował pojazdem także w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. W takim przypadku nie stosuje się kwalifikacji z art. 244 k.k., co wynika chociażby z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 16.01.2014r. w sprawie V KK 213/13 (KZS 2014/6/28).

Zachowanie oskarżonego wypełniając znamiona czynu zabronionego z art. 178a§4 k.k. w zw. z art. 178a§1 k.k. stanowiło jednocześnie przestępstwo, albowiem stopień społecznej szkodliwości czynu był wyższy, niż znikomy, zaś oskarżonemu należy przypisać winę. Jest on osobą dorosłą i zdrową psychicznie, zdolną do przypisania mu winy. Nie zaszły żadne wątpliwości odnośnie poczytalności oskarżonego.

Mając powyższe na uwadze w pkt I wyroku Sąd uznał oskarżonego W. O. (1) za winnego tego, że w dniu 7 grudnia 2014r. około godz. 19:20 w ruchu lądowym na ulicy (...) będącej drogą publiczną w miejscowości O. w gminie C., będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokami Sądu Rejonowego w Chojnicach z dnia 23.09.2002r. w sprawie VI K 203/02 i z dnia 06.04.2006r. w sprawie VI K 130/06 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Świeciu z dnia 10.04.2014r. w sprawie VII K 1054/13 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Świeciu z dnia 10.04.2014r. w sprawie VII K 1054/13, kierował samochodem V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości o stężeniu 1,01 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. występku z art. 178a§4 k.k. w zw. z art. 178a§1 k.k.

Sąd skazał oskarżonego na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Za przestępstwo z art. 178a§4 k.k. ustawodawca przewidział tylko jeden rodzaj kary – karę pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Sąd uznaje, że kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i nie przekracza stopnia winy oskarżonego. Kara ta nie może być uznana za rażąco surową – wręcz przeciwnie, jest to kara stosunkowo łagodna, oscyluje w dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Stan nietrzeźwości oskarżonego był wysoki. Oskarżony poruszał się wprawdzie na krótkim odcinku, jednakże ostatni odcinek przebiegał w terenie zabudowanym. Nie może mieć decydującego znaczenia fakt, że M. to mała miejscowość i w czasie zdarzenia drogą publiczną nie poruszali się inni uczestnicy ruchu drogowego. Przestępstwo z art. 178a§4 k.k. jest przestępstwem abstrakcyjnego narażenia dobra prawnego na niebezpieczeństwo, a zatem do jego znamion nie należy wystąpienie rzeczywistego niebezpieczeństwa dla innych uczestników ruchu drogowego. Ponadto, nie zaistniały żadne okoliczności, które zmuszałyby oskarżonego do prowadzenia pojazdu w takim stanie. Mógł wrócić do miejsca zamieszkania piechotą, skoro jak sam wyjaśnił M. do O. dzieli dystans około 2 kilometrów. Oprócz szczerego przyznania się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu Sąd nie odnalazł okoliczności łagodzących.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest właściwą reakcją karną, przy czym należy ją postrzegać także w kontekście zastosowanych wobec oskarżonego środków karnych opisanych w dalszej części uzasadnienia. Kara ta nie przekracza stopnia winy oskarżonego, skoro nie zaszły żadne okoliczności, które winę tę umniejszałyby. Na zwiększenie stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego wpływa także fakt, że kierował on pojazdem wbrew obowiązującemu go zakazowi prowadzenia pojazdów mechanicznych. Zatem nawet gdyby nie znajdował się w stanie nietrzeźwości, to i tak popełniłoby przestępstwo kierując samochodem, określone w art. 244 k.k.

Kwalifikacja z art. 178a§4 k.k. ma zastosowanie już w przypadku chociażby jednokrotnego uprzedniego skazania za przestępstwo polegające na prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości. Tymczasem oskarżony był uprzednio aż trzykrotnie skazywany za popełnienie takiego przestępstwa.

Sąd zgodnie z wnioskiem oskarżyciela publicznego skorzystał z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Sąd miał na uwadze, że zgodnie z treścią art. 69§4 k.k. wobec sprawcy występku z art. 178a§4 k.k. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary tylko w szczególnie uzasadnionym przypadku. Sąd uznał, że decydujące w tym zakresie powinno być stanowisko oskarżyciela publicznego jako rzeczownika interesu publicznego.

Wprawdzie Sąd nie jest ubezwłasnowolniony w podejmowaniu takiej decyzji, jednakże mając na uwadze szczerą skruchę oskarżonego Sąd również uznaje, iż możliwe jest zastosowanie tej instytucji. Sąd uznał jednak, że okres warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności powinien wynieść aż 4 lata. Dopiero upływ takiego okresu w ocenie Sądu jest w stanie zweryfikować postawę oskarżonego.

Aby oskarżony nie odczuł praktycznej bezkarności popełnionego przestępstwa w związku z zastosowaniem instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności Sąd w pkt III wyroku orzekł wobec niego karę grzywny. Liczba stawek dziennych wynosząca 80 jest adekwatna do wymiaru kary pozbawienia wolności, zaś wysokość jednej stawki dziennej oscyluje w dolnej możliwej granicy. Oskarżony osiąga wprawdzie niewysoki dochód, jednakże nie ma nikogo na utrzymaniu, w związku z czym Sąd uznaje, że jest w stanie uiścić kwotę 1.600 zł.

W pkt IV wyroku Sąd orzekł wobec oskarżonego W. N. zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności Sąd uznał, że orzeczenie tego zakazu w niższym wymiarze nie jest możliwe. Stan nietrzeźwości oskarżonego był wysoki. Wcześniej już trzykrotnie stosowane były takie środki karne i najwidoczniej nie odniosły one pozytywnego rezultatu, skoro oskarżony ponownie prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości. Sąd nie znalazł przy tym dostatecznych podstaw do orzeczenia zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów. Takie rozstrzygnięcie uniemożliwiłoby oskarżonemu na przykład korzystanie z roweru, co byłoby w ocenie Sądu reakcją karną zbyt surową. Oskarżony kierował pojazdem mechanicznym będąc w stanie nietrzeźwości i orzeczony zakaz powinien ograniczać się do takiej kategorii pojazdów.

Sąd uznaje jednocześnie, że orzeczona kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, orzeczona kara grzywny oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych rozpatrywane łącznie nie stanowią o rażącej niewspółmierności (surowości lub łagodności) sankcji karnej zastosowanej wobec oskarżonego.

W pkt IV wyroku Sąd zwolnił oskarżonego z obowiązku zapłaty kosztów postępowania. Rozstrzygnięcie to nie pozostaje w sprzeczności z orzeczeniem kary grzywny. Sąd uznaje bowiem, że stan majątkowy oskarżonego pozwoli mu na uiszczenie grzywny, jednakże obciążenie go dodatkowo kosztami postępowania byłoby nadmierną dolegliwością.